

HILDUR HVISTENDAHL

- KONCERT -

TORSDAG 18. JANUAR 1906 KL. 8

I

BRØDRENE HALS'S

KONCERTSAL

ASSISTANCE:

FROKEN KAJA HANSEN

OG

HERR JOHAN BACKER LUNDE

*Christiana, Norge
Koncertsal d. P. aus fabri*

BRØDRENE HALS'S KONCERTBUREAU

PROGRAM:

1. a. **Mendelssohn:** Variations sérieuses.
b. **Chopin:** 1. Valse. Cis-moll.
2. Impromptu No. 2.
Koncertgiverinden.
-
2. a. **Schubert:** 1. Trockne Blumen.
2. Frühlingstraum.
b. **Brahms:** Meine Liebe ist grün.
c. **Sinding:** Mainat.
d. **Kjerulf:** Og vil du være Vennen min.
e. **Eyvind Alnæs:** Vaarlængsler.
Erk. Kaja Hansen.
-
3. **X. Scharwenka:** Scherzo af Koncert i B-moll.
*Koncertgiverinden og
Hr. Johan Backer Lunde.*
-
4. **Schumann:** Sonate. Fis-moll.
Introduzione. Allegro vivace. —
Aria — Scherzo e Intermezzo (à la
burla) — Allegro un poco maestoso.
Koncertgiverinden.

Texter:

Trockne Blumen.

Schubert.

Ihr Blümlein alle, die sie mir gab,
euch soll man legen mit mir in's Grab.
Wie seht ihr alle mich an so weh,
als ob ihr wüsstet, wie mir gescheh?
Ihr Blümlein alle, wie welk, wie blass?
Ihr Blümlein alle, wovon so nass? —

Ach, Thränen machen nicht maiengrün
machen todte Liebe nicht wieder blüh'n
und Lenz wird kommen, und Winter
wird gehn,
und Blümlein werden im Grase steh'n,
und Blümlein liegen in meinem Grab,
die Blümlein alle, die sie mir gab.

Und wenn sie wandelt am Hügel vorbei
und denkt im Herzen: der meint' es treu!
dann, Blümlein alle, heraus, heraus!
der Mai ist kommen, der Winter ist aus.
Und wenn sie wandelt am Hügel vorbei
und denkt im Herzen: der meint' es treu!

Wilhelm Müller.

Frühlingstraum.

Schubert.

Ich träumte von bunten Blumen,
so wie sie wohl blühen im Mai;
ich träumte von grünen Wiesen,
von lustigem Vogelgeschrei. —
Und als die Hähne krächten,
da ward mein Auge wach;
da ward es kalt und finster
es schrienen die Raben vom Dach.

Doch an den Fensterscheiben
wer malte die Blätter da?
Ihr lacht wohl über den Träumer
der Blumen im Winter sah?
Ich träumte von Lieb' um Liebe,
von einer schönen Maid
von Herzen und von Küssen
von Wonne und Seligkeit.

Und als die Hähne krächten,
da ward mein Herze wach;
nun sitz' ich hier alleine
und denke dem Traume nach.
Die Augen schliess' ich wieder
noch schlägt das Herz so warm.
Wann grünt ihr Blätter am Fenster
wann halt' ich mein Liebchen im Arm?

Wilhelm Müller.

Meine Liebe ist grün.

Brahms.

Meine Liebe ist grün wie der Fliederbusch,
und mein Lieb ist schön wie die Sonne;
Die glänzt wohl herab auf den Fliederbusch,
undt füllt ihn mit Duft und mit Wonne.

Meine Seele hat Schwingen der Nachtigall
und wiegt sich in blühendem Flieder,
Und jauchzet und singet vom Duft berauscht
viel liebestrunkene Lieder.

Mainat.

Sinding.

Det er Nat saa vide over Vei og Vang,
det er stilt i Veiret, men dog er der Klang
som fra Maanestraalers fineste Streng,
Hvor underligt at sidde saa ene og forladt!
Gad vidst, om ei det er slig mailys en Nat
Alverne danser over Enge?

Det er Nat saa vide over Vei og Vang,
Jeg horer der bævrer gjennem Luften
en Sang,

men Tonerne kan jeg ikke finde.
Det er Dromme som kommer og
Dromme som gaar,
Dromme fra ivinter og Dromme fra ivaar,
og Vemod, som vugger mig isinde.

Og Vemod, som vugger sig saa vide
over Land
Vemod indtil Verdens den yderste Rand
og Længsler, som flokkes og trænges.
Det hulker i Skøge og det græder i Krat
Aa Gud hvor det er tungt slig mailys
en Nat
at sidde her saa ensom og længes.

Vilhelm Krag.

Og vil du være Vennen min.

Kjerulf.

Og vil du være Vennen min
i Sorrig og i Gammen?
Saa ræk mig trostigt Haanden din
og lad os tale sammen.

Men vil du have Hjertet mit,
saa er det ei mit eget
og tal ei haardt og tal ei blidt,
og spørg mig ei formeget.

Hvad alt er tændt det tændes ei,
saa stærkt end Ilden fenger
men Ingen mener det som jeg
saa vidt og ikke længere!

Theodor Kjerulf.

Vaarlængsler.

Eyvind Alnæs.

Jeg gaar i de zarteste Vaarlængslers Folge.
Og se, hvor jeg gaar,
der risler det Vande, der lysner det Buske,
som regntunge staar.
Jeg gaar i en Verden af vaagner de Kvad,
en anende Verden, der lytter i Halvdromme,
aa, saa glad.
Min Sjael er et ny-
sprunget Blad.

Min Sjael er som Busken, der
regntung har boiet
sig ydmygt mod Jord.
min Sjael er som Draaben, der
blinker i Oiet
taknemmelig — stor,
der speiler sig Buske, der speiler sig Trær,
men lysere, skjærere, speiler sig finere,
end de er.
Der speiler du dig,
min Hjertenskjaer!

Du speiler dit Billed og smiler vemodig
min Hjertenskjaer
og mindes forundret vor Kjaerligheds Vinter.
der synes saa nær,
Det funkler som Taarer af Blomsternes Blik,
det suser i Luften: En rislende, mumlende,
om Musik.
Snart springer du ud
som min Brud.

Aa ja, jeg er glad, jeg er gjenfodt
som Fuglen,
der pipper bag Blad,
og dybt i min Sjael gaar en anende Verden
af Dromme og Kvad.
Aa ja, jeg er glad! — Hvad jeg elskede for,
det smiler mig til bag et skjælvende,
holgende

Taareslor.
Min Vinter er fjærn,
min Vaar, er nær.

Nils Collett Vogt.